

[Sigsgaard.]

andel i den forøgede gevinst, der kunne blive tale om. Der var ingen andre, der var inde på det ved første behandling, og så vidt jeg kan se af udvalgsbetænkningen, har det ikke været taget op under udvalgsarbejdet.

Jeg var også inde på det, der for mig er en selvfølgelig betragtning, at når staten yder penge til et eller andet formål, så må man vide, hvad pengene går til, og have en vis kontrol med, hvordan de bruges.

Endelig omtalte jeg de ansattes, arbejdernes og funktionærernes, stilling og sagde, at det var rimeligt, at de fik en noget stærkere stilling, fik en noget større indflydelse; jeg kunne godt gå videre og sige: meget større indflydelse, end de har i dag.

Disse betragtninger har ført til, at jeg har ment at måtte stille et ændringsforslag her til anden behandling.

Nu forstår jeg på udvalgsordførere bemærkninger — hvad de bemærkninger angik, var det vel den socialdemokratiske ordfører, der talte — at han var enig i hovedsigtet. Det har vi efterhånden hørt mange gange; man er enig i hovedsigtet i, hvad vi kan finde på at foreslå, men det passer bare aldrig rigtig på det tidspunkt, hvor vi foreslår det. Vi må have en meget ulykkelig evne til at foreslå de rigtige ting på de forkerte tidspunkter, hvis det da ikke skulle forholde sig sådan, at den enighed i hovedsigtet er så platonisk, at den aldrig nogen sinde kan tænkes at ville komme til konkret udtryk ved forslag eller ved, at man stemmer for forslag, der stilles af andre.

Hr. Kampmann mente, det var unaturligt at inddrage de spørgsmål, som jeg har nævnt, når vi diskuterer loven her. Jeg finder, at det netop her er naturligt f. eks. at inddrage spørgsmålet om de ansattes indflydelse. Her er et område, hvor staten skal yde støtte til privat erhvervsliv. Så synes jeg, det er en særdeles rimelig ting, at man fra statens side siger: til gengæld for denne støtte må vi dels have indsigt med, hvordan virksomheden fungerer, dels sikre den indflydelse for de ansatte, som vi taler så meget om, og som der gøres så forfærdelig lidt ved. Jeg synes altså, det er det helt rigtige sted at stille ændringsforslaget, og derfor er det stillet.

Forslaget går ud på, at der stilles visse vilkår for ydelsen af bistand. I forslaget fra

regeringen siges der kun i § 3, at fondets bestyrelse bestemmer vilkårene, og jeg synes, det er lidt vagt. Det er en stor beføjelse at delegere over til en fondsbestyrelse. Derfor har jeg stillet det forslag, at bistand kun kan ydes til virksomheder, der indvilger i at offentliggøre udførlige regnskaber efter retningslinjer, som fondets bestyrelse kan fastlægge. Jeg finder det lidt overraskende, at man ikke kan støtte et sådant forslag. Måske er der tale om i enkelte tilfælde, at der fra statens side ydes millionbeløb til en enkelt virksomhed. På hvilke andre områder yder staten millionbeløb, uden at man til sidste cent, til sidste øre, forlanger indsigt i og kontrol med behovet for pengene og med, hvordan disse penge anvendes? Det gør vi på det sociale område, det gør vi på det uddannelsesmæssige område. Det gør vi på næsten alle andre områder, men når det drejer sig om støtte til erhvervslivet, så bevilger man bare uden at stille nogen vilkår i retning af offentlig adgang til regnskaberne.

Selvfølgelig er jeg enig med hr. Kampmann i, at i det hele taget ville offentliggørelse af regnskaberne være en god ting, og det generelle spørgsmål kan tages op under behandlingen af forslaget til ny aktieselskabslov, men netop her, hvor der er tale om virksomheder, som staten specielt støtter, er der en særlig begrundelse for, at offentligheden må have indsigt i virksomhedens regnskaber, må vide, hvad pengene går til, og derfor synes jeg, forslaget er særdeles berettiget.

Den anden del af det ændringsforslag, vi har stillet, går på, at fondsbestyrelsen, inden den går ind på at yde støtte til en eller anden virksomhed, skal optage forhandling med denne virksomheds ansatte, såvel arbejdere som funktionærer, med valgte repræsentanter for disse grupper, og at deres godkendelse af de vilkår, som bestyrelsen foreslår, skal være en betingelse for, at bistand kan ydes. Det synes jeg også er en rimelig ting. Efter forslaget, som det ligger først fra ministerens hånd og nu fra udvalgets hånd, er de ansatte sat totalt ud af spillet. Hverken arbejdere eller funktionærer har nogen som helst indflydelse på, hvorvidt der skal ydes støtte, og — endnu vigtigere — hvordan støtten skal ydes. I bemærkningerne har jeg nævnt, at det ville være rimeligt, at man under fondsbestyrelsens for-